III. होता यत्तत्सिमधानं मुक्यशः सुप्तिमिद्धं वरिणयमग्निमिन्द्रं वयोधप्तम् । गायत्रीं इन्दं इन्द्रियं त्राविं गां वयो द्धिद्वात्यस्य होत्रवित ॥ २४॥

रकादश वायोधसे पशौ प्रयाजप्रैषाः सिमत्तनूनपादाखाप्रीदेवताः । ग्रतिज्ञगती । दैव्यो कोता ग्रियां वयोधसिमन्द्रं च यजतु वयः ग्रायुर्दधाति वयोधाः तम् ग्रायुषो दातारं धारियतारं वा । कीदशमिग्नं सिमधानं दीप्यमानम् । मक्खशः सुपां सुलुगिति तृतीयैकवचनस्य सु-ग्रादेशः मक्ता यशसा सिमद्धं (1.) दीप्तम् । वरेणयं वरणीयम् । किं कुर्वन्यजतु गायत्रीं कृन्दः इन्द्रियं वीर्यम् त्र्यविं गाम् वयः ग्रायुश्च दधत् स्थापयन् इन्द्रे इति शेषः । षणमासात्मकः कालोऽविः त्रयो ऽवयो यस्याः सा त्र्यविः सार्थसंवत्सरा गौः ताम् । प्रयाजदेवतिन्द्रयुता ग्राज्यं वेतु के मनुष्यकोतः व्यमिप यज्ञ । रवमग्रेऽपि ॥ ५४॥

कोती यन्तत्रनृत्यीतमुद्धिं यं गर्भमिदितिर्धि श्रुचिमिन्द्रं वयोधसम् । उन्निकुं इन्दं इन्द्रियं दित्यवाकुं गां वयो द॰ ॥ ५५॥

रकाधिका जगती । क्षोता तनूनपातं प्रयाजदेवं वयोधसिमन्द्रं च यजतु ग्र-दितिर्यं गर्भ देधे तम् इन्द्रमित्यर्थः । कीदृशं तनूनपातम् उद्विदम् उद्विनत्ति प्रक-दयति फलमित्युद्धित् तं यज्ञफलानामुद्धित्तारम् । प्रचिं पवित्रम् । किं कुर्वन् उ-ष्ठिकं रुन्दः इन्द्रियम् दित्यवाकं गाम् वयश्च इन्द्रे द्धत् । द्विवर्षा गौदित्यवाद् । स सेन्द्रो वेतु ॥ ५५॥

क्रोती यत्तदी उन्यमी दितं वृत्रक्तम मिडी भिरीद्य । सक्ः सोम मिन्द्रं वयो धर्मम् । स्रुपुर्भं क्रन्दं इन्द्रियं पत्तीवां गां वयो द॰ ॥ २६॥

व्यूक्ति शक्करी । क्षोता इडाभिः प्रयाजिद्वताभिः सक् वयोधसमिन्द्रं यजतु । कीदशमिन्द्रम् ईडिन्यम् ईडितुं योग्य ईडिन्यः ईडिरेन्यप्रत्ययः । ईडितमृषिभिः स्तु-तम् । वृत्रक्तमम् अत्यतं वृत्रक्षा वृत्रक्तमः तम् नाह्मयिति [पा॰ दः ६ः १७ः] नु-डागमः । ईडां सर्वैः स्तुत्यम् । सक्ः सोमं सक्सा बलेन सोमवदाङ्कादकम् । किं

PARS I.